

UHASSELT MAGAZINE

JOHAN ACKAERT OVER DE DORPSSTRAAT

blz. 12

MYFLAT-APP KLAAR VOOR DE MARKT

blz. 4

SERVAAS BOSCH TUSSEN GOD EN MARKETING

blz. 22

4

COVER STORY

Studenten met goesting in ondernemen

12

ONDERZOEK IN ACTIE

Johan Ackaert over het belang van het lokale bestuursniveau

14

OVER DE GRENZEN

Koenraad Van Cleempoel een semester in Berkeley

18 & 30

UHASSELT IN ACTION

Nieuwtjes van UHasselt

22

TERUGBLIK/VOORUITBLIK

TEW-alumnus Servaas Bosch over de roep van God

28

ALUMNUS IN DE KIJKER

Bart Maes, European e-commerce director bij Hasbro

32

UHASSELT WAS ERBIJ

UHasselt zet academiejaar in gang

34

TRENDWATCHING

Annick Timmermans over trends in revalidatie

COLOFON

Concept en eindredactie:

Koen Santermans

Arne Biesmans

Redactie: Ann T'Syen

Vormgeving: Mayte Gómez Sánchez

Ancy Camps

Dave Bosmans

Fotografie: Liesbeth Driessen

Kobe Vanderzande

Druk: Chapo

Verantwoordelijke uitgever:

Marie-Paule Jacobs

beheerder UHasselt

Universiteit Hasselt | Campus Hasselt
Martelarenlaan 42 | BE-3500 Hasselt

UTOPIE

Ik hou van de start van een nieuw academiejaar. Van campussen die na een lange zomer weer overlopen van leven. Van nieuwe kansen en uitdagingen. Van het verwelkomen van nieuwe gezichten – die hun plekje op onze universiteit nog moeten zoeken.

Wanneer je al die jonge mensen ziet, zijn er heel wat vragen die bij je opkomen. Welk traject legden ze al af? Waar willen ze naartoe? Waar ligt hun talent? Ik hoop van harte dat het hen goed vergaat. En ik ben blij dat ze de weg naar de universiteit gevonden hebben. Want daar ligt een fundamenteel probleem: heel wat leeftijdsgenoten vinden die weg niét. Aan talent of ambitie ontbreekt het hen nochtans niet. Maar hun ouders hebben evenmin gestudeerd. Of ze hebben allochtone roots en/of maken deel uit van een lagere sociaaleconomische groep.

De cijfers laten weinig aan de verbeelding over. Een kind van wie één van beide ouders hoogopgeleid is, heeft 80 procent kans om zelf óók een hoger-onderwijsdiploma te halen. Bij jongeren van wie de ouders niet studeerden, is dat amper 22 procent. Dat is laag. Historisch laag zelfs. De participatie en het studiesucces van jongeren met een migratieachtergrond zijn al even ontlusterend. Slechts 1 op 3 van die 18-jarigen gaat vandaag naar de universiteit. Die ongelijkheid begint al in de middelbare school. Hoe hoger je sociaaleconomische achtergrond, hoe hoger de kans om in het ASO terecht te komen. En in Limburg is de situatie nog dramatischer dan in de rest van Vlaanderen.

Hoe lang nog kunnen we ongestraft zoveel talent verloren laten gaan? En wat kunnen we doen om het tij te keren? Als universiteit nemen we al jaren initiatieven om de participatiegraad omhoog te tillen. En dat willen we ook *blijven* doen, maar die geïsoleerde aanpak volstaat niet. We moeten méér doen. En vooral: we zullen dat sámen met anderen moeten doen. Met de hele onderwijsketen: van het kleuter- en basisonderwijs over het secundair tot het hoger- en volwassenenonderwijs. Want alleen dán zal onderwijs dat jong talent uit alle lagen van onze samenleving omhoog stuwt, niet langer een utopie zijn.

Luc De Schepper
Rector UHasselt

GOEST ONDER

Vlaanderen heeft nood aan meer ondernemers. En dus wil de UHasselt de handschoen opnemen. "Al betekent dit niet dat we van élke student een ondernemer willen maken. Wél willen we onze studenten ondernemender maken", zegt prof. dr. Piet Pauwels, decaan faculteit Bedrijfseconomische wetenschappen.

IN ELK CURRICULUM

"Bij handelswetenschappen maakten we onze ambities rond ondernemerszin zichtbaar met het vak *Ondernemen*" zegt decaan Piet Pauwels. "Maar ook in andere opleidingen zitten ondernemerszin en ondernemerschap in het curriculum verweven.

Van afgestudeerde universitaireren verwacht de maatschappij dat ze initiatief nemen, een trekkersrol opnemen, zien hoe hún rol past in een grotere waardeketen... Dat ze ondernemend zijn, dus. Daar speelt de UHasselt met haar *employability skills* expliciet op in."

ING IN NEMEN

ALS KEUZEVAK

"Studenten die al een liefde voor ondernemen in zich dragen, geven we graag een extra duwtje in de rug. Met het keuzevak *Ondernemerszin* proberen we dat ondernemers-vlammetje verder te laten opflakkeren. Niet door hen te leren hoe je een businessplan schrijft, wél door hen te inspireren met verhalen van echte ondernemers."

MET STUDENTSTARTUP

"Studenten die effectief een businessidee hebben, proberen we zo goed mogelijk te omkaderen en te faciliteren. Door hen een statuut van student-ondernemer te geven én door hen een netwerk en ecosysteem te bieden waar hun ideeën alle kansen krijgen. Die rol neemt Els huysman van *StudentStartup* uitstekend ter harte."

STUDENTEN HANDELSWETENSCHAPPEN BRENGEN APP OP DE MARKT

“IDEE VOOR MY FLAT ONTSTOND OP DE BUS”

Bedenk een vernieuwend(e) product of dienst dat/die het leven van de consument makkelijker maakt. Onderzoek in welke vorm dat idee zijn plek op de markt kan veroveren. Ontwikkel het product en vermarkt. Die opdracht kregen studenten handelswetenschappen Robin Vandecaetsbeek, Yannick Roggen en Timothy Detry vorig academiejaar op hun bord. Vandaag maken ze zich klaar voor hun eerste stappen op de markt met hun app *MyFlat*.

Robin Vandecaetsbeek.

Waren jullie enthousiast toen jullie docent destijds de opdracht gaf?

Robin Vandecaetsbeek: Ik kom uit een familie van zelfstandigen. Er stroomt ondernemerszin door mijn aderen, maar met het vak *Ondernemen* werd het plots wel heel concreet.

Yannick Roggen: Toen we tijdens het eerste hoorcollege hoorden wat de opdracht precies inhield, was het toch even schrikken. *(Lacht)* We beseften meteen dat dit geen vak was zoals de andere en dat er enorm veel van ons verwacht werd. Dit keer moesten we niet nadenken over ondernemingen en analyseren. We moesten het echt gaan *doen*. En anders dan Robin kon ik mij daar maar weinig bij voorstellen.

Werden jullie meteen in het diepe gegooid?

Timothy Detry: We voelden meteen dat we er niet alleen voor stonden. We werden prima begeleid door onze docent en door Vlajo. Dr. Pieter Vandekerckhof was een extreem motiverende coach. Hij moedigde ons aan en gaf heel gericht inhoudelijke feedback. En via Vlajo profiteerden we van hun ervaring met *Small Business Projects*. We werden dus niet zomaar in bad gegooid zonder zwembandjes, maar konden in een veilige, beschermde omgeving ervaren wat ondernemen in de praktijk betekent.

KAPERMOLENTOREN

Hoe goed kenden jullie elkaar vóór dit avontuur?

Yannick Roggen: Niet zo goed. *(Lacht)* We zaten bij elkaar in de buurt toen de groepen gevormd werden.

Robin Vandecaetsbeek: Iedereen had thuis de *ENTRE-Spiegel*-competentietest afgelegd. Daaruit bleek duidelijk waar jouw troeven en zwaktes lagen. Netwerken, leiderschap, verantwoordelijkheidszin, doorzettingsvermogen en marktinzicht... Om een nieuw product in de markt te zetten, heb je al die *skills* nodig. Bij de groepssamenstelling kwam het erop aan om al die vaardigheden in één team te verzamelen.

Timothy Detry: Maar dat betekent niet dat elk teamlid zich alleen beperkt heeft tot de taken waarin hij excelleerde. We hebben allemaal genetwerkt, leiderschap getoond en ons marktinzicht aangescherpt. Van onze sterktes maakten we troeven. En onze zwaktes schaafden we bij.

Kwam het My Flat-idee meteen voorbij tijdens die eerste brainstorm?

Robin Vandecaetsbeek: Absoluut niet. Na drie uur brainstormen kwamen we met heel andere ideeën: een EHBO-kit voor de fiets, een kabeltje dat de oplader van een iPhone beter kon beschermen... In dat initiële lijstje kwam geen enkele app voor.

Yannick Roggen: Toen we 's avonds met de bus voorbij de Kapermolentoren reden, is het eerste idee voor *MyFlat*

Timothy Detry.

DEEL EEN KOELKAST

Hoe zouden jullie MyFlat eigenlijk omschrijven?

Robin Vandecaetsbeek: *MyFlat* is een onlineplatform dat het gemeenschapsgevoel onder bewoners wil versterken. Via de app kunnen flatbewoners makkelijker met elkaar – en eventueel met hun verhuurder – communiceren. ►

komen opborrelen. In zo'n flatgebouw kennen mensen elkaar vandaag niet meer. Iedereen werkt hard en heeft een druk sociaal leven. We weten niet meer wie naast ons woont – en dat is best jammer. Kan technologie dat gemeenschapsgevoel opnieuw versterken? En wat is daarvoor nodig? Die avond op de bus is het eerste idee voor *MyFlat* ontstaan.

”

Tijdens onze eerste
brainstorm was er nog
geen sprake van een app.

Yannick Roggen: De app heeft een chatfunctie, onlinekalender en *market* functie waarmee gebruikers onder meer aan koelkastdelen kunnen doen. Vertrek je straks op weekend, maar staat er nog een blik tomatensaus in je koelkast? Dan kan je dat met één klik ingeven, zodat één van je burens het blik kan komen ophalen.

Timothy Detry: *MyFlat* richt zich niet alleen op burens onderling, maar dus ook op verhuurders. In gesprekken viel ons op dat het voor hen niet eenvoudig is om op een vlotte manier met hun huurders te communiceren. Vanuit die kant is er behoefte aan een communicatiemedium dat werkt. Als de lift in een flatgebouw stuk is, krijgt die verhuurder daar vaak tientallen e-mails over. Met onze app kan je dat probleem niet alleen melden, maar de huurder ook vlot en transparant laten weten hoe en wanneer je dat zal oplossen. En dat spaart toch veel tijd, energie en frustratie.

ANDERE TAAL

Hoe verliep het ontwikkelen van jullie idee?

Yannick Roggen: Wij hadden die IT-kennis niet die je nodig hebt om zo'n app te ontwikkelen, maar we kenden wél mensen die informatica studeerden. Laurens Verijck was al snel bereid om mee te werken.

Robin Vandecaetsbeek: Toch was die ontwikkelfase de meest complexe. Als je plots gaat uittekenen welke functie achter welke knop moet zitten, dwingt je dat om je ideeën nog een stuk scherper te stellen. Bovendien was de communicatie met een programmeur een serieuze uitdaging... Informatici spreken een andere taal en ze zien ook andere problemen én mogelijkheden.

Wanneer wisten jullie: hier gaan we mee door?

Timothy Detry: Toen ik voor het eerst ging praten met een verhuurder. Redelijk snel, dus. Toen voelde ik dat we een oplossing kunnen aanreiken voor een reëel probleem. Een onbeschrijflijk gevoel.

Yannick Roggen.

Yannick Roggen: Voor mij werkten de enthousiaste reacties van familieleden, vrienden, docenten, verhuurders en juryleden enorm aanstekelijk. Voortdurend kregen we de boodschap: *hier moeten jullie echt mee doorgaan*. Dat gaf vertrouwen.

Jullie wonnen verschillende ondernemerswedstrijden. Vinden jullie dat belangrijk?

Robin Vandecaetsbeek: *StudentStartUp* verkoos ons als *Beste Small Business Project*. We schopten het met ons idee ook tot de Limburgse finale van de Vlajowedstrijd voor *Small Business Projects*. In de Vlaamse finale eindigden we bij de beste tien – op 300 projecten. Zulke successen geven je vleugels, energie én veel goesting om door te gaan.

Yannick Roggen: Die wedstrijden dwongen ons ook om onze ideeën steeds helderder te formuleren en nog beter na te denken over het betaalmodel en andere functionaliteiten. De feedback die je krijgt van professionals is van onschatbare waarde.

VERSNELLING

En nu? Wat zijn de plannen nog?

Robin Vandecaetsbeek: We zijn klaar voor de volgende versnelling. *MyFlat* moet nog verder *gefinetuned* en getest worden. En dan zijn we klaar voor de markt. We hebben het lont aangestoken, nu mag het vuurwerk niet lang meer uitblijven. Volgend jaar rond deze tijd moeten we gelanceerd zijn.

”

Met onze app kunnen burens zelfs aan koelkastdelen doen.

Timothy Detry: Het risico blijft en garanties op succes bestaan natuurlijk niet... Maar we willen hier voluit voor gaan.

Yannick Roggen: We staan er trouwens niet alleen voor. Van *StudentStartUp* kregen we niet alleen 250 euro, maar ook heel wat andere steun. Als we ergens tegenaan lopen, brengt Els huysman ons snel in contact met de juiste persoon of instantie. Hoe kunnen we reclame-inkomsten in dit businessmodel integreren? Hoe ziet het contract met de programmeur er het best

uit? Zij helpt ons met zulke praktische vragen op weg.

Timothy Detry: We gaan ons idee binnenkort ook pitchen voor een jury van *StartIt KBC*. Als zij graten zien in ons businessmodel, kunnen we op heel wat extra ondersteuning rekenen. Dat kan onze slaagkansen alleen maar verhogen.

Hoe zien jullie die combinatie met studeren, trouwens?

Yannick Roggen: Van de UHasselt krijgen we een student-ondernemerstatuut. Dat moet de combinatie een stuk haalbaarder maken. Maar het blijft hard werken, het is niet eenvoudig om alle ballen in de lucht te houden.

Robin Vandecaetsbeek: De combinatie is inderdaad niet evident. Zonder *MyFlat* hadden we wellicht een aantal herexamens kunnen vermijden... Maar uiteindelijk is het wel allemaal de moeite waard. ■

STUDENT INFORMATICA LANCEERT PARTY LOCATOR

WAAR IS DAT FEESTJE? (HIER DUS)

Tim Vervoort is een creatieve ondernemer *pur sang*. Tussen zijn schoolopdrachten door werkt hij als fotograaf, filmmaker, webdeveloper en informatica-consultant. En dankzij zijn *Party Locator*-app heeft niemand in België nog een feestje te missen...

Anderhalf miljoen evenementen staan er op het onlineplatform dat Tim Vervoort ontwikkelde. “*Party Locator* is een zoekmachine die alle evenementen in België en een deel van Nederland indexeert – en die ook meteen in kaart brengt welke taxibedrijven, horecazaken en bankautomaten er in de buurt zijn. Alles wat je nodig hebt om op stap te gaan, is maar een *swipe* van jou verwijderd”, vertelt hij. “Bovendien personaliseert de app jouw party-suggesties. Op basis van de feestjes die jij interessant vindt, zal jouw lijstje er anders uitzien dan het mijne.”

HOBBY

De eerste versie van *Party Locator* ontwikkelde Tim toen hij 14 was. “Toen heette het nog *HasseltFeestjes* en was de focus hyperlokaal. De app was niet gebruiksvriendelijk. Zo duurde het wel tien seconden om al die feestjes te laden. (Lacht) Met de inzichten die ik in vakken als *problem solving*, *databases* en *visualisatietechnieken* opdeed, verbeterde ik de app continu. In eerste instantie was dat een hobby.”

Het idee om van *Party Locator* een bedrijf te maken, is nog relatief nieuw. Els huysman

van *StudentStartUp* wees mij op het potentieel ervan”, zegt hij. “Op dit moment bekijk ik hoe ik geld kan verdienen met de applicatie, zonder daarbij voor advertenties te moeten kiezen. Zijn taxibedrijven bereid om voor gerichte *content* te betalen? Of zit er een markt in de *heatwaves* die ik via de app verzamel? Dat ben ik nog volop aan het uitzoeken.”

www.partylocator.be

RECHTENSTUDENTEN STARTEN VZW HUURADVIES

(VER)HUURADVIES OP MAAT

Maken jouw huurders het te bont? Heb je problemen om je huurwaarborg terug te krijgen? Of denk je aan cohousing, maar weet je niet goed hoe je je belangen juridisch veilig kan stellen? Enter vzw Huuradvies, een initiatief van UHasselt-rechtenstudenten.

“Sinds januari kunnen huurders en verhuurders elke woensdagavond langskomen in het oude stadhuis van Hasselt voor huuradvies op maat. Voldoet het appartement dat je huurt aan de wettelijke eisen? Welke stappen kan je ondernemen als je huurders er een puinhoop van maken? En wat als ze hun huur niet betalen? Dat zijn heel praktische vragen waar wij meteen een antwoord op kunnen formuleren”, zegt masterstudent Steven Goorts, voorzitter van vzw *Huuradvies*.

GRATIS

De studenten die advies verlenen, hebben allemaal een apart examen Huurrecht afgelegd. “Ze zijn dus heel goed thuis in de materie”, zegt Annelien Goossens. “Duikt er toch een vraag op waarop we geen antwoord kunnen formuleren? Dan verwijzen we door naar de juiste instantie. In ieder geval proberen we iedereen een duw in de juiste richting te geven.”

De vzw is niet alleen goed nieuws voor huurders en verhuurders die nu gratis advies krijgen. Ook de rechtenstudenten winnen bij dit initiatief. “Het is de ideale manier om tijdens onze opleiding al relevante praktijkervaring op te doen. Communiceren met cliënten en voelen dat je met je kennis heel praktische problemen kan oplossen: dat geeft veel voldoening”, zegt Steven.

www.huuradvieshasselt.be

JOHAN ACKAERT, POLITICOLOG EN DECAAN FACULTEIT RECHTEN

“OP HET LOKALE NIVEAU WORDEN DE GLOBALE UITDAGINGEN CONCREET”

Met de gemeenteraadsverkiezingen op komst (over minder dan een jaartje) zullen we Johan Ackaert weer vaker dan gewoonlijk in de media zien opduiken. Opkomstplicht, coalitievorming, gemeentefusies... Al sinds de jaren tachtig onderzoekt hij de lokale politiek in al haar facetten. Met dank aan zowaar... Louis Tobback.

Waar komt die interesse voor lokale politiek vandaan?

Toen ik *pol en soc* ging studeren, lag mijn focus uiteraard op de grote wereldproblemen. Pas toen ik tijdens mijn voorlaatste jaar correspondent werd voor *De Morgen* heb ik de shift naar het lokale gemaakt. Als correspondent voor Leuven moest ik één keer per maand verslag uitbrengen van de gemeenteraad.

Spannend?

Het was 1974, Louis Tobback was oppositieleider. Hij stond nog aan het begin

van zijn politieke carrière, maar je voelde dat hij een groot politicus zou worden. Hij kon zijn visie met een enorm vuur en met het nodige spektakel delen. Op die gemeenteraden voerde hij soms halve opera's op. (*Knipoog!*) Ik werd toen één Belgische frank per regel betaald. Dankzij Louis Tobback heb ik veel geld verdiend. En mijn interesse voor dat lokale bestuursniveau was voorgoed gewekt.

En tóch bent u niet in de journalistiek gestapt?

Na mijn legerdienst vroeg m'n promotor me of ik niet bij hem kwam werken. Zo kwam ik toevallig in het academische onderzoek

terecht. En daar was dat lokale bestuursniveau weer. In mijn eerste onderzoek bracht ik de effecten van de samenvoegingen van gemeenten in kaart. Gemeentefusies, toen al.

Niets nieuws onder de zon, dus.

De vraag over de zin of onzin van gemeentefusies werd toen ook gesteld, maar de context was compleet anders. Begin jaren '80 ging het om een louter financiële crisis. Vandaag spelen klimaatverandering, vergrijzing, digitalisering, migratie... Lokale besturen moeten óók op al die globale uitdagingen mee een antwoord bieden,

doctoreert een jonge onderzoeker precies daarover: wat betekent lokale autonomie vandaag nog?

GENK VERSUS KNOKKE

Wat maakt dat lokale bestuursniveau zo interessant, vindt u?

Voor mij is dat hét bestuursniveau dat een antwoord kan bieden op de grote maatschappelijke uitdagingen. Ik geloof heel erg in een *bottom-upverhaal*. Als je wil dat mensen zich anders gaan gedragen – anders gaan omgaan met energie, afval of mobiliteit om het klimaatprobleem aan te pakken – dan is dat lokale niveau ideaal om te starten. Bovendien kan je op dat lokale niveau beter inspelen op de socio-economische verschillen in onze maatschappij. In Genk *kan, mag* en *moet* je andere prioriteiten stellen dan in Knokke.

In de media zie je de belangstelling voor lokale politiek in ieder geval toenemen.

Vroeger kreeg dat bestuursniveau nauwelijks aandacht. In onderzoek waren er amper cijfers voorhanden en in de media was het geen *issue*. Dat is gelukkig veranderd. Ik herinner mij dat in 1988 de lokale verkiezingen pas twee weken vóór de stembusslag aan bod kwamen in de Vlaamse kwaliteitskranten. Vandaag speculeert men al ruim een jaar op voorhand over die

verkiezingen. Maar de aandacht gaat vooral uit naar individuele burgemeesters, minder naar de échte uitdagingen. Verslagen van gemeenteraden lees ik nergens meer. *(Lacht)* Als correspondent zou ik niet veel meer verdienen.

GEEN COMMENTAAR

U duikt vaak op in de pers als expert. Hoe belangrijk vindt u dat?

Ik vind het belangrijk dat je als academicus vanuit je expertise deelneemt aan het maatschappelijk debat. In je onderzoek kijk je immers per definitie verder dan de waan van de dag. Je bestudeert de dingen kritisch en analytisch, vanuit een brede blik. Die inzichten moet je delen met een zo groot mogelijk publiek.

Hoe moeilijk is het om weg te blijven van meningen?

Als academicus moet je niet zomaar commentaar geven op elk thema. Coalitievorming, opkomstplicht en gemeentefusies: daar voer ik al jarenlang onderzoek naar. Op dat terrein kunnen de inzichten die ik opdeed een meerwaarde betekenen... Maar over communautaire thema's zal je mij in de pers nooit horen. Die meningen bewaar ik liever voor aan de toog. ■

want net op dat lokale niveau worden die problemen concreet. Als individuele gemeente is het niet evident om dat allemaal aan te pakken. Daarin bundel je dus misschien beter de krachten.

Gevoelige materie, ook...

Als je in de fruitstreek in Limburg ziet dat je bevolking razendsnel vergrijsd en dat jonge mensen steeds vaker wegtrekken, dan betekent dit dat je straks geen bakker meer in je dorp zal hebben. Hoe ga je daar als gemeente mee om? En wat doe je als je op lokaal vlak de tegenstellingen tussen bevolkingsgroepen steeds groter ziet worden? De vragen over fusies gaan écht tot de essentie: wat moet een gemeente vandaag nog zijn? Op onze faculteit

BERKELEY GEEFT JE VLEUGELS

In januari trok professor Koenraad Van Cleempoel voor vijf maanden naar Berkeley (San Francisco), waar hij de Pieter Paul Rubens Leerstoel bezette. "Een semester lang werken in een extreem inspirerende setting, aan één van 's werelds topuniversiteiten... Het was een geschenk voor lichaam en geest én een les in nederigheid."

Aan de UHasselt focust Koenraad Van Cleempoel (vice-decaan van de faculteit Architectuur en kunst) op herbestemming van religieus erfgoed, maar in Berkeley mocht hij terugkeren naar een oude liefde: het kunsthistorisch onderzoek naar Vlaamse wetenschappelijke instrumenten in de renaissance.

Wat houdt uw onderzoek precies in?

De wetenschapsgeschiedenis is vooral een geschiedenis van ideeën. Om maar eentje te noemen: het Copernicaanse idee dat niet de aarde centraal staat, maar de zon. Om die geschiedenis te begrijpen, kijken we

vooral naar *geschreven* bronnen. We bestuderen de evolutie van die ideeën. Maar de wetenschappelijke instrumenten waarmee die nieuwe ideeën tot stand zijn kunnen komen, worden amper bestudeerd. Dat is jammer, want zestiende-eeuwse instrumenten (*foto's blz. 16*), zoals astrolabia, dragen kennis in zich die je in boeken niét vindt.

Waarom is dat een typisch Vlaams verhaal?

Wereldwijd zijn er een duizendtal astrolabia, maar de meest begeerde, verfijnde en artistieke instrumenten zijn in Vlaanderen gemaakt. Leuven was het *Silicon Valley* van de 16de eeuw. Kennis, kapitaal en mate-

riaalbeheersing kwamen daar samen. Met Antwerpen als wereldhaven en figuren als Mercator, Erasmus en Vesalius beleefden wij in Vlaanderen een gouden eeuw.

NAÏVITEIT

In uw onderzoek is er veel aandacht voor Mercator. Wat maakt hem zo interessant?

Voor mij is Mercator een van de allergrootste humanisten. Hij verenigt zóveel uiteenlopende competenties – schijnbare tegenstellingen – in zich. Hij had een enorm analytisch vermogen, maar ging tegelijkertijd ontzettend intuïtief tewerk. Zo werkte een Engelse wis-

kundige pas decennia na Mercators dood de wiskundige onderbouwing uit voor zijn wereldberoemde projectie. En naast dat theoretische luik toonde Mercator zich een begenadigd vakman. Hij maakte al zijn wetenschappelijke instrumenten zélf. Ontroerend mooie instrumenten met een, voor die periode, onnavolgbare nauwkeurigheid.

Deelden uw Amerikaanse studenten die bewondering?

Absoluut. Zij benaderden dit college – *Materialised Knowledge* – vanuit een schijnbare naïviteit, die enorm verfrissend werkte. Ze stelden heel fundamentele, op het eerste gezicht

eenvoudige, vragen waarop ik niet meteen pasklare antwoorden kon formuleren. (*Licht*) In die zin heb ik van hén evenveel geleerd als zij van mij. Berkeley-studenten zijn ontzettend schrander, maar ze onderscheiden zich vooral door hun brede blik en enorme gretigheid naar kennis.

DRIE MILJOEN BOEKEN

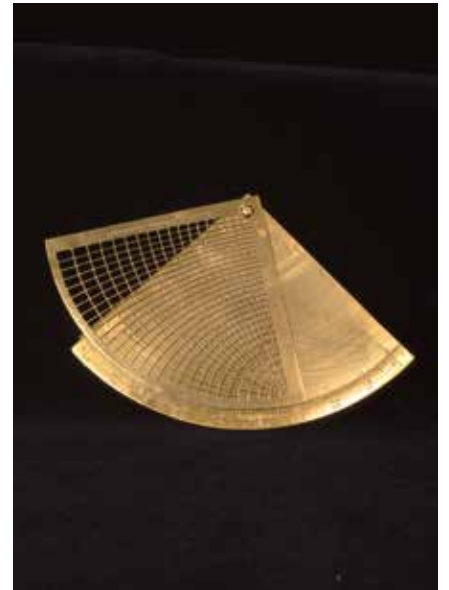
Voelde u die sfeer ook op de rest van de campus?

Berkeley is bijna een utopie. Een *kuuroord* waar intellectuelen eindeloos kunnen herbronnen en hun liefde voor onderzoek elke

dag opnieuw ontdekken. Een *setting* die enorm prikkelt.

In welk opzicht?

Er is tijd voor verstilling en verdieping. Ze werken er natuurlijk erg hard, maar niemand haast zich om elk jaar een bepaald aantal AI-publicaties te halen. Vanuit een intrinsieke verwondering en liefde voor het onderzoek worden heel fundamentele vragen gesteld. Onderzoekers nemen de tijd om ook eens te verdwalen in hun onderzoeksdomein en zijstapjes te zetten die misschien op korte termijn niet meteen iets opleveren, maar die wel inspireren. ►

Wat maakt Berkeley zo bijzonder?

Eenzijds zijn er natuurlijk de faciliteiten. Met een bibliotheek van vlot drie miljoen boeken en oneindige digitale bronnen maakt men de afstand tussen een idee en een artikel bijzonder klein. Maar men creëert ook letterlijk een inspirerende ruimte. Op de groene campus met weidse grasvelden, waterpartijen en wandelpaadjes kom je echt tot rust. Die setting scherpt het denken aan. En dan zijn er nog de debatten en lezingen die mensen – over disciplines heen – samenbrengen. Je wordt continu ondergedompeld in een intellectuele culturele *community* die je nederig maakt, maar die tegelijkertijd vreugde en dankbaarheid brengt. Dat geeft vleugels.

OVEREENKOMST

Wat houdt u vooral over aan uw Berkeley-avontuur?

De ideeën die ik voor mijn boek opdeed, had ik nooit gevonden indien ik aan de UHasselt zou gebleven zijn. Als vader van vier jonge kinderen was het zeker niet evident om vijf maanden lang naar Amerika te gaan, maar deze ervaring deed me wél beseffen hoe belangrijk internationalisering voor onderzoekers is. Kennis ontstaat nu eenmaal in dialoog. En die moet je opzoeken.

Wat nu?

Zelf ga ik in de nabije toekomst niet meer voor lange tijd naar het buitenland. (Lacht) Voorlopig zit ik nog even in *payback time* met mijn gezin. Maar ik ben wel blij dat ik een uitwisselingsovereenkomst heb kunnen afsluiten, waardoor straks ook andere, beloftevolle UHasselt-onderzoekers de kans krijgen om zich voluit in die Berkeley-ervaring te laten onderdompelen. ■

**Aan de
universiteit
van vandaag
veranderen
we de wereld.**

UHASSELT

KNOWLEDGE IN ACTION

SENIORENUNIVERSITEIT STEUNT UNIVERSITEITSFONDS UHASSELT

22.500 EURO VOOR JONGE ONDERZOEKER

De Seniorenuniversiteit doneert in 2018, 2019 en 2020 telkens 7.500 euro aan het Universiteitsfonds UHasselt. Op haar uitdrukkelijk verzoek gaat het geld naar een postdoctoraal onderzoeker (Tim Vangansewinkel). “Met deze werkingstoelage willen we zijn onderzoek ondersteunen én de UHasselt uitdrukkelijk danken voor haar jarenlange steun aan de Seniorenuniversiteit”, aldus voorzitter Willy Goetstouwers.

“Jonge onderzoekers staan vandaag onder immense druk”, zegt Willy Goetstouwers (ere-beheerder van de UHasselt, foto). “Binnen een mandaat van drie jaar moeten ze publiceren, participeren aan internationale netwerken en het liefst ook nog een tijdje onderzoek voeren in het buitenland. De logistieke kosten die dit met zich meebrengt, zetten de werkmiddelen van een onderzoeksgroep serieus onder druk. Door jonge onderzoekers, via Universiteitsfonds UHasselt, met een gerichte werkingstoelage te ondersteunen, willen we die druk wat verzachten.”

De Seniorenuniversiteit koos er heel bewust voor om géén ‘interne wedstrijd’ uit te schrijven voor deze toelage. “We wilden jonge onderzoekers immers niet nóg eens opzadelen met het uitschrijven van een zoveelste projectaanvraag.” Daarom maakte ze een louter inhoudelijke keuze. “Voor een onderzoek in de biomedische wetenschappen, omdat onze doelgroep hier sowieso een bijzondere affiniteit mee heeft. En voor de onderzoeksgroep Functionele Morfologie, omdat we er door de lezingen van professor Ivo Lambrichts van overtuigd raakten dat dit onderzoek grote impact kan hebben op de gezondheid en de levenskwaliteit van vele senioren.”

ZENUWSCHADE

De jonge onderzoeker naar wie de werkingstoelage gaat – Tim Vangansewinkel – focust op het inzetten van tandstamcellen in de regeneratieve geneeskunde, om het herstel van perifere zenuwschade te bevorderen na een traumatisch letsel. “En laat dat nu iets zijn dat senioren vaak overkomt”, aldus Willy Goetstouwers.

“Traumatische zenuwletsels kunnen veroorzaakt worden door een valpartij of een ongeval, maar ook door aandoeningen zoals diabetes en tumoren. Die zenuwschade kan leiden tot onder meer pijn, spierzwakte en atrofie (*afname van weefsel of orgaanmassa, red.*). Stuk voor stuk gevolgen met een enorme impact op de levenskwaliteit van senioren. In tegenstelling tot het centraal zenuwstelsel heeft het perifere zenuwstelsel wél de mogelijkheid om zichzelf te herstellen na schade. Tim Vangansewinkel gaat nu na op welke manier lichaamseigen materialen dat herstel kunnen bevorderen.”

SUCCESVERHAAL

Dit jaar gaat de Seniorenuniversiteit haar 39ste academiejaar in. “Een succesverhaal met maar liefst 650 trouwe deelne-

mers. De laatste jaren hebben we zelfs een inschrijvingsstop moeten invoeren”, zegt voorzitter Willy Goetstouwers. “Maar zonder de steun van de UHasselt zouden we dit nooit kunnen realiseren. Elke maandag mogen we – gratis – twee grote auditoria gebruiken. En de administratieve medewerkster die de Seniorenuniversiteit praktisch coördineert, wordt ook met werkmiddelen van de UHasselt betaald. Deze steun aan een jonge onderzoeker mag je dus gerust als een teken van dankbaarheid interpreteren.”

ADEMRUIMTE

Wat de Seniorenuniversiteit verwacht van Tim Vangansewinkel in ruil voor deze werkingstoelage? “Niet zo veel”, klinkt het. “We hopen dat deze financiële ondersteuning hem wat ademruimte geeft, zodat hij voluit op zijn onderzoek kan focussen. Al kijken we wél erg uit naar zijn lezing waarin hij komt vertellen welke mooie stappen vooruit hij al gezet heeft. Want uiteraard volgen we dit project vanop de eerste rij op.”

www.uhasselt.be/universiteitsfonds

INSTELLINGSREVIEW UHASSELT: 'POSITIEF ONDER VOORWAARDEN'

De NVAO maakte op 11 september de resultaten bekend van de instellingsreview. De UHasselt kreeg een 'positief oordeel onder voorwaarden'. Er moet vooral gesleuteld worden aan een nog betere monitoring van het onderwijsbeleid.

"We waren er ons al van bewust dat er te weinig monitoring was van het kwaliteitsbeleid op het centrale niveau – dat overigens niets zegt over het niveau van onze opleidingen", zegt rector Luc De Schepper. "We hebben op het vlak van die monitoring al een hele weg afgelegd, maar zullen daar nu nog sterker aan werken."

Daarom zal de UHasselt in haar *Onderwijsbeleidsplan* de monitoring van de strategische doelstellingen opnemen, zoals de reviewcommissie expliciet vraagt. "En in juli zijn de dashboards van het BI-systeem op het niveau van de instelling en de faculteiten live gegaan."

ROUTE2SCHOOL MAAKT ANTWERPSE SCHOOLROUTES VEILIGER

Na een succesvolle pilootstudie in het district Antwerpen, nemen ook de acht andere stadsdistricten deel aan Route2School. "Als we nog meer mensen – en dan vooral leerlingen – op de fiets willen krijgen, moeten we blijven zorgen voor veilige fietspaden en fietsroutes", aldus burgemeester Bart De Wever.

Route2School houdt vier jaar halt in de negen Antwerpse districten. "Leerlingen, leerkrachten en ouders kunnen via de applicatie zélf de knelpunten melden die ze op weg naar school tegenkomen. Daarbij moeten ze wat korte info geven, een foto uploaden én een

oplossing voorstellen", zegt Davy Janssens (Instituut voor Mobiliteit). "Die mobiliteitsknelpunten en data over het verplaatsingsgedrag gieten we dan in een schoolroutekaart die je op de website én via de smartphone-app kan raadplegen. Zo kan een gemeente kort op de bal spelen."

Route2School helpt scholen en gemeenten om de veiligheid op schoolroutes te analyseren én brengt tegelijkertijd het verplaatsingsgedrag van leerlingen in kaart. De applicatie werd ontwikkeld door IMOB en haar spin-off Abeona Consult.

MOBILE HEALTH PILOTEN

De piloten op de *International Sanicole Airshow* werden in real-time gemonitord door de *Mobile Health Unit* (UHasselt, Jessa Ziekenhuis, Ziekenhuis Oost-Limburg). Onder meer hartslag, g-kracht en -hoogte werden nauwkeurig opgevolgd.

UNIT MONITORT EN LOPERS

De voorbije vijf jaar bouwde de *Mobile Health Unit* (MHU) heel wat expertise op rond digitale zorginnovatie en telemonitoring van patiënten. "Die kennis zetten onze onderzoekers nu ook in bij piloten op de *International Sanicole Airshow*", zegt dr. Valerie Storms, coördinator van de MHU.

Via een smartwatch en smartphone werden hartslag, versnelling, g-kracht en hoogte in real-time opgevolgd en via grote schermen aan het publiek getoond. Dit project past in een nieuwe trend waarbij – naast het monitoren van de technische aspecten van een vlucht – ook het welzijn van de piloot in kaart wordt gebracht. MHU en BHIC Vlaanderen monitorde overigens ook loopteams tijdens 'Levensloop Genk', midden oktober.

SLIMME DESIGNS VOOR INCLUSIEF EUROPA

De UHasselt mag – voor het eerst – drie jaar lang het Europese netwerk *Design for All Europe* coördineren. Onderzoekster **Jasmien Herssens (Architectuur en kunst)** sleepte daarvoor een FWO-financiering in de wacht.

Binnen het internationale platform *Design for All Europe* denken onderzoekers, ontwerpers en overheden samen na over designs die onze levenskwaliteit kunnen verbeteren (van weginfrastructuur en wetenschappelijke instrumenten tot nieuwe producten en diensten). Als projectcoördinator zal de UHasselt onder meer een databank aanleggen om de onderlinge kennisuitwisseling verder te stimuleren.

AWARD VOOR ONDERZOEK NAAR ONDERZOEK

Doctoranda Noémie Aubert Bonn sleepte een prijs in de wacht op de *World Conference on Research Integrity* in Amsterdam voor haar onderzoek naar... onderzoek.

"Door imperfecties binnen het systeem zie je dat er soms onderzoeksresultaten bovendien die bijgekleurd zijn of – in het ergste geval – verzonnen. Ik ga na wat er zoal verkeerd loopt binnen dat onderzoekssysteem. Hoe gaan onderzoekers te werk? Hoe verloopt het publicatieproces? Wat frustrereet wetenschappers – en wat drijft hen?" De PhD-studente is al anderhalf jaar bezig aan haar studie.

OPLEIDING VOOR 'ZOEKENDE STARTERS'

Op 16 november starten de UHasselt en De Cronos Groep met een programma dat 'zoekende starters' moet inspireren én helpen bij het omzetten van hun idee naar een succesvolle onderneming.

Is je idee levensvatbaar? Wie zijn je klanten, wie je concurrenten? Hoe zit het met je financiële gezondheid? Tijdens *Wingmen College* worden starters onder meer met zulke vragen aan het denken gezet. De UHasselt – met als docenten Pieter Vandekerckhof, Benoit Depaire, Walter Hendriks en Geert Tewissen – staat in voor het luik onderneming.

"*Wingmen College* – dat deel uitmaakt van *Wingmen* – gaat de uitdaging aan om innovatie in een vroeg stadium te ondersteunen", aldus oprichter Ann Simons. "Dit is in lijn met de filosofie van De Cronos Groep om getalenteerde mensen een platform te bieden." Op 25 mei moeten deelnemers hun idee voor een jury verdedigen. "We gaan dan aan de slag met de succesvolste *business cases*." *Wingmen* neemt het financiële risico op zich. Maar de bedenker mag/moet het strategische, tactische en operationele pad zélf bepalen.

www.wing-men.be/wingmen-college

TEW-ALUMNUS SERVAAS BOSCH Kiest voor priesterschap

“EEN ROEPING IS GEEN KOSTEN- BATENANALYSE”

De carrière van Servaas Bosch had de wind in de zeilen. Na zijn studies Toegepaste Economische Wetenschappen (TEW) aan de UHasselt werkte hij als strategisch consultant voor verschillende organisaties. Hij dacht op Europees vlak mee na over ‘maatschappelijk verantwoord ondernemen’ en trok voor een doctoraatsstudie in management naar Barcelona. En toen riep God en koos hij voor het priesterschap.

We ontmoeten Servaas Bosch in de abdij van Affligem, waar hij een maand lang aan zijn thesis werkt. “Volgend jaar krijg ik van de bisschop mijn *zending*, maar dit jaar werk ik eerst in Rome een master theologie af.” Servaas is een getalenteerde, jonge man. We contacteerden hem via Facebook. Om zijn pols zit een stappenteller. Voor ons zit een priester die duidelijk met beide voeten op de grond staat. “Ik merk dat mijn keuze om priester te worden voor velen moeilijk te begrijpen is. Zij zien in mij een man die het zichzelf moeilijk maakt en zichzelf vooral beperkingen oplegt door te kiezen voor een leven tegen de stroom in. In een instituut dan nog dat afbrokkelt in een samenleving die in elkaar stort.”

Zelf ervaart hij dat zo niet. “Een roeping is geen kosten-batenanalyse. Het gaat niet om wat ik moet opgeven. Het gaat om wat daarvoor in de plaats komt. En geen enkele andere keuze in mijn leven maakte mij al rustiger en gelukkiger.”

CELIBAAT

Eerst naar het begin. Dat hij priester zou worden, was in zijn kindertijd (!) al een evidentie voor hem. “Ik herinner me nog dat mijn buurmeisje en ik het zó goed met elkaar konden vinden, dat haar ouders op een bepaald moment al lachend zeiden: *Later gaan jullie trouwen*. Ik antwoordde zonder enige aarzeling: *Dat denk ik niet, want ik*

word later priester. Ik was een jaar of negen, maar zó duidelijk was dat voor mij.”

Servaas Bosch groeide op in een actief gelovig gezin waarin God niet enkel op zondag ter sprake kwam. “Toch hebben mijn ouders mij nooit ergens toe gedwongen. Ook niet in mijn tienerjaren, toen religie heel ver weg was. Ik las Nietzsche en beschouwde mezelf een tijdje als agnost. Pas toen ik 18 werd en een studiekeuze moest maken, stak de twijfel weer de kop op. De keuze voor het priesterschap kon ik toen nog niet maken. Op dat moment zag ik het celibaat niet zitten. Ik was daar niet klaar voor. Dus ging ik maar filosofie studeren. Daarmee zat ik toch al in de juiste richting, vond ik.” ►

FILOSOOF VAN DE GROEP

In Leuven – zo gaat dat – werd hij verliefd en begon hij een relatie. “Die liefde zette mijn leven op z’n kop. Met haar zou ik trouwen en een gezin stichten. Mijn plannen om priester te worden, borg ik op. Bij die keuze hoorde ook een *serieuze* studie. Daarom ben ik economie gaan studeren – aan de UHasselt. Ondernemerschap en innovatie, dat interesséerde mij. Nog steeds. Vooral dan als het gaat om *business ethics*. Wat is waardecreatie? En wat betekent maatschappelijke verantwoordelijkheid? In

die zin definieerde het geloof mij in die periode wel als mens, denk ik. Al wisten mijn medestudenten niet dat ik zo overtuigd katholiek was. Ze zagen mij als de filosoof van de groep.”

Hoe zou hij zijn studententijd in Diepenbeek omschrijven? “Fijn”, zegt hij. “Ik zonderde mij niet af, ging naar feestjes en amuseerde mij. Natúúrlijk. Ik was best gelukkig. En toch voelde ik die twijfel weer opborrelen telkens wanneer ik me even terugtrok in stilte. Ik *voelde* dat er iets ontbrak.”

RODE DRAAD

Na zijn afstuderen, werkte Servaas enkele jaren als strategisch consultant (“Met veel plezier”). Daarnaast engageerde hij zich in projecten rond maatschappelijk ondernemen – ook op Europees niveau. “Pas toen ik naar Barcelona trok om bij professor Vanaverbeke te doctoreren, was ik klaar om te kiezen voor dat *andere* pad. Ik bestudeerde economie als waardecreatie, maar stelde me voortdurend de vraag wat toegevoegde waarde *is*. En of je dat wel kan uitdrukken in euro’s. In Barcelona zag ik plots dat er een rode draad door mijn leven liep. Eén die al mijn keuzes mee bepaald had en die religieus was.”

Waarom boeide *corporate social responsibility* hem zo intens? “Omdat het – buiten de marketingkant van het verhaal – fundamenteel beantwoordt aan het menselijke verlangen naar het goede. Met alle projecten waarin ik me geëngageerd had, had ik geprobeerd om die fundamentele menselijke behoefte in te vullen. Maar daarmee had ik enkel de symptomen bestreden. Als ik op een duurzame manier wil doordringen tot de kern van dat verhaal, moest ik me in de juiste hoedanigheid stellen. Ik moest priester worden en van binnenuit mee de Blijde Boodschap uitdragen.”

PRIESTER ALS DOKTER

Naar het heden en de toekomst, dan. Zijn religie en spiritualiteit passé, zo vragen we Servaas. “Ik hoor de vraag naar spiritualiteit de laatste jaren steeds luider weerklinken. Mensen snakken naar een druppeltje water om hun innerlijke dorst te

”

De christelijke spiritualiteit heeft veel méér *body* dan *mindfulness*.

”

Toen ik 18 was, zag ik het
celibaat niet zitten. Ik was daar
niet klaar voor.

lessen. Ze voelen zich vanbinnen uitgehold en proberen een leegte te vullen: met een overdosis werk, sociale engagementen of materiële dingen. Maar de behoefte aan innerlijke rust en rijkdom is reëel. Dat verklaart ook het succes van concepten als *mindfulness*. En daar is niets mis mee, maar de christelijke spiritualiteit heeft veel méér *body*. Het evangelie beantwoordt bijna rechtstreeks aan die menselijke behoefte. Als priester kan ik dat evangelie weer dichterbij de mensen brengen.”

Servaas Bosch haalt er een quote bij van een Amerikaanse joods-atheïstische psychiater. “Die schreef onlangs in een column in *The New York Times* dat hun kabinetten niet zo vol zouden lopen als priesters hun job beter zouden doen. Ik denk dat hij gelijk heeft. Voor mij is een priester een soort dokter die de innerlijke wonden van de mens en de maatschappij verzorgt. Wij vergeven mensen van hun zonden en helpen hen om in harmonie te leven met hun innerlijke zelf – en dus ook met anderen, de kosmos en God. Dichter bij God komen, betekent immers ook dichterbij jezelf komen. Het geluk, de hoop en de liefde liggen niet in de wereld rondom ons. Die moeten we in *onzelf* zoeken.”

ALLES KOMT GOED

In de statige stilte van de abdij ontploft zich stilaan een gesprek over ‘hoop’. “Als ik één boodschap zou kunnen meegeven is het één van hoop. Een boodschap van fundamenteel vertrouwen. *Alles komt goed. Je mag zijn wie je bent*. Ik geloof dat de werkelijkheid niet zo toevallig is als we vaak denken. En je ziet ook dat mensen – wanneer ze eenmaal volgens dat patroon beginnen te leven – ontdekken dat dit inderdaad zo is. Die boodschap is misschien niet exclusief christelijk, maar door die idee te verbinden aan de christelijke traditie, creëer je wél een diepere gelaagdheid, een toegevoegde waarde en een verbondenheid met een gemeenschap.”

De christelijke spiritualiteit gaat terug op 2.000 jaar menselijke ervaring. Daar ligt veel wijsheid, aldus Servaas. “Naast wetenschappelijk onderzoek kan ook dié leer iets bijbrengen dat een licht kan werpen op de maatschappelijke uitdagingen. En dan heb ik het niet alleen over het evangelie. Als je bijvoorbeeld kijkt naar hoe de benedictijnse monniken hun dag indeelden – 8 uur slapen, 8 uur werken, 8 uur bidden – kan ons dat bijzonder inspireren om onze balans tussen werk en privéleven te herdenken.”

ZWARTE PAGINA'S

Door priester te worden, kiest Servaas Bosch natuurlijk niet alleen voor God. Hij kiest ook voor de Kerk, een instituut met ►

een imagoprobleem. “Ik zie mensen zich afvragen of ik mijn eigen merkwaarden daar wel aan wil verbinden. Maar de Kerk is véél meer dan die laatste zwarte pagina’s. In de geschiedenis daarvoor heeft de Kerk scholen gebouwd, ziekenhuizen opgericht en mee getimmerd aan wereldvrede. Met die laatste pagina’s – die gruwelijk zijn en zich nooit meer mogen herhalen – mag je niet de hele culturele rijkdom die 2.000 jaar lang is opgebouwd, weggooien.”

De Kerk staat voor heel wat uitdagingen vandaag. Servaas Bosch: “Welke rol *kunnen en willen* we nog spelen in deze samenleving? Daarover moeten we ons bezinnen. Maar er zijn wél nog heel wat jonge, gelovige gezinnen vandaag. En ik zie dat die op zondag vaak niet in eigen parochie naar de kerk gaan, maar liever net zoals voor vele andere activiteiten – een half uur verder rijden naar een gemeenschap waar ze samen met andere jonge, gelovige gezinnen hun geloof kunnen beleven.”

En dan komt plots de TEW’er in hem opzetten. “Als je die tendens ziet, is de vraag: wil je priesters, die schaars zijn, inzetten als pastoor voor twintig parochies om daar op het ritme van het kerkelijk jaar communies, vormsels en doopvieringen te houden voor mensen voor wie religie eigenlijk niet zo belangrijk is? Of moeten we ons focussen op onze *core business* en de marketingmix durven herdenken?”

LEVENSTATUS

Wat wordt zijn opdracht als priester nu concreet? Wordt hij pastoor van twintig parochies? Of ligt zijn rol elders? “Dat weet ik niet”, antwoordt hij. “Priester is een levensstatus, hè. Geen jobomschrijving. Het is de bisschop die mij uiteindelijk mijn opdracht zal geven. Ik heb er alle vertrouwen in dat hij mij zal inzetten op zó een manier dat ik – vanuit mijn talenten, ervaring en persoonlijkheid – de grootste bijdrage kan leveren. In welke rol dat ook is, één ding is zeker: ik wil toegevoegde waarde creëren. Waardecreatie drijft mij nog steeds.” ■

”

Misschien moet de Kerk zich meer durven focussen op haar *core business*. En misschien moet ze haar marketingmix durven herdenken.

**Aan de
universiteit
van vandaag
studeer je
nooit af.**

UHASSELT

KNOWLEDGE IN ACTION

WIE IS BART MAES?

Vijf jaar geleden bracht zijn liefde voor e-commerce Bart Maes naar Londen. Het begin van een boeiend traject bij Diageo, waar hij twee jaar later Head of E-commerce voor Europa werd. In 2016 ruilde hij zijn job bij de sterkedrankengigant in voor een nieuwe uitdaging bij de tweede grootste speelgoedproducent ter wereld, Hasbro.

BART MAES (TEW), EUROPEAN E-COMMERCE DIRECTOR BIJ HASBRO

“UHASSELT MAAKTE ME TOT DE DURVER DIE IK BEN”

Er zijn héél wat UHasselt-alumni die het mooie weer maken. In binnen- en buitenland. Elke editie legt UHasselt Magazine zo'n alumnus zeven vragen voor. Deze editie: Bart Maes (alumnus TEW), e-commerce director van speelgoedfabrikant Hasbro.

1 Na de middelbare school ging ik TEW **STUDEREN**, omdat...

ik zag hoe divers die opleiding was: economische vakken, marketing, vreemde talen... De variatie en de onmiddellijke, praktische relevantie spraken mij ontzettend aan. Na een jaartje informatica – een opleiding die voor mij te theoretisch en abstract was – klonk het curriculum van TEW mij als muziek in de oren. En hoewel ik eigenlijk niet helemaal wist waar ik aan begon – ik had in het middelbaar geen economie gevolgd – heb ik me die keuze geen seconde betruurd.

2 Wat studeren in Diepenbeek zo **BIJZONDER** maakte, was...

de familiale gezelligheid. Ik vond het fantastisch om te studeren in een gezellige *setting* waarin iedereen elkaar kende en er geen drempels bestonden tussen proffen en studenten. Ik woon nu in een metropool en houd enorm van *the London way of life*, maar ik zou meteen opnieuw in Diepenbeek gaan studeren.

3 Mijn favoriete **PLEKJES** op de campus waren...

de agora, het clublokaal van Hermes én de Fitlink. Er waren altijd wel vrienden in de buurt met wie je kon praten, plannen kon maken of een frisse pint drinken. Dan durfde ik al eens een les te missen...

4 De **DOCENT** die mij het meest inspireerde, was...

Lode Vereeck, een gepassioneerd man die heerlijk kon vertellen. Zijn lessen verveelden nooit. Hij trakteerde ons elke week weer op interessante meningen en boeiende inzichten. Stof tot nadenken voor de rest van de week.

5 Als **STUDENT** was ik...

een geëngageerd feestbeest. Elk jaar had ik wel een paar herexamens omdat ik wat te laat was begonnen met studeren... Mijn agenda was druk bezaaid met andere activiteiten. Ik zat twee jaar in het praesidium van Hermes en dat slopte best veel tijd op. Mijn ouders heb ik daarmee wellicht heel wat slapeloze nachten bezorgd, maar in september kwam het altijd weer goed.

6 Als er één ding is dat ik aan de UHasselt **GELEERD** heb, is het...

dat je eruit moet *dúrv*en springen. Op het middelbaar had ik netjes in het rijtje gelopen en binnen de lijntjes gekleurd. Het fijne klimaat aan de UHasselt stimuleerde me om honderd procent mezelf te zijn. Binnen de veilige kleinschaligheid van de universiteit leerde ik niet alleen om zelfstandig te denken. Ik werd ook *getriggerd* om eigen standpunten in te nemen en die te verdedigen – ook als dat niet de mening van de meerderheid was.

De UHasselt heeft van mij de durver gemaakt die ik vandaag ben. Dat heeft mij professioneel geen windeieren gelegd. Ik *durf* gerust dingen uit te voeren zónder dat ik helemaal zeker ben van het eindresultaat. Dat is nodig in mijn job. Zekerheden bestaan niet. En een *licence to fail* levert vaak hogere succeschansen op dan consequent elk risico vermijden.

7 De sleutel voor **SUCCES** ligt volgens mij in...

passie en eigenzinnigheid. Doen wat je graag doet – op je eigen manier – en daar voluit voor gaan. Durf eruit springen, want uiteindelijk is geen enkele werkgever op zoek naar de zoveelste grijze muis. ■

APP IS HACKERS SMARTPHONE TE SLIM AF

Smartphonegebruikers zijn zich er vaak niet van bewust dat apps onbeveiligde data doorsturen over een onveilig netwerk. Dat blijkt uit doctoraatsonderzoek van Bram Bonn . De onderzoeker ontwikkelde ook een app waardoor hackers niet kunnen achterhalen op welke netwerken de smartphone aansluit.

“Smartphones zijn uitgerust met een waaiër van sensoren die continu signalen uitsenden. Dat maakt dat gebruikers heel makkelijk gevolgd kunnen worden. Toch zijn 4 op 10 gebruikers zich hier niet van bewust”, zegt Bram Bonn . In zijn doctoraat focuste de

informaticus ook op oplossingen. Zijn applicatie *Wi-Fi Privacy Police* schakelt alle netwerken in je lijst uit tot het netwerk z lf aangeeft dat het beschikbaar is. “Daardoor wordt het voor hackers veel moeilijker om die informatie te achterhalen.”

Bram Bonn  werkt intussen bij Google in Z rich, waar hij het *Applied Privacy and Security*-onderzoeksteam versterkt.

GOED RAPPORT VOOR MASTER GENDER EN DIVERSITEIT

De interuniversitaire masteropleiding Gender en Diversiteit (die de UHasselt samen met de UGent, KU Leuven, UAntwerpen en VUB organiseert) kreeg een positief visitatierapport.

Ongelijkheid staat volop in het centrum van het publieke debat. Thema’s als seksisme, racisme, migratie, armoede en radicalisering kleuren onze media. Geen wonder dat de interuniversitaire, interdisciplinaire masteropleiding op zoveel interesse mag rekenen. De voorbije twee jaar verdubbelde het aantal studenten tot bijna 120. “Het positieve visitatierapport is een mooie erkenning voor de kwaliteit van de opleiding”, aldus de universiteiten.

GROEN LICHT VOOR INNOVATIEVE ONDER- WIJSPROJECTEN

In september is de UHasselt gestart met enkele nieuwe ‘innovatieve onderwijsprojecten’ (IOP): een Live Lab-platform, een internationaal netwerk van rechtenopleidingen en een schetsatlas.

Sinds 2015 worden de faculteiten uitgenodigd om innovatieve onderwijsprojecten in te dienen. “Via de IOP’s willen we hen ondersteunen bij het uitwerken van onderwijsvernieuwingen”, zegt vicerector Karin Coninx. “Met de projecten hopen we als UHasselt voorop te kunnen blijven lopen in onderwijsinnovatie.” De voorstellen werden onder meer beoordeeld op hun innovatief karakter en duurzaamheid. Alle projecten hebben een maximale doorlooptijd van twee jaar.

6.262

“KAAIMANTAKS VOOR BUITENLANDSE TRUSTS DEUGT NIET”

De kaaimantaks voor buitenlandse trusts, die de regering in 2015 invoerde, rammelt op verschillende punten. Dat blijkt uit doctoraatsonderzoek van dr. Niels Appermont. Hij formuleerde ook aanbevelingen.

Na de *Panama Papers* ontstonden er heel wat misvattingen rond trusts. “Uit mijn studie blijkt onder meer dat trusts óók legitieme doelen kunnen dienen en kunnen gebruikt worden om versplintering van een familiepatrimonium tegen te gaan. Je kan het al dan niet legitieme karakter van een trust pas vaststellen als je naar de concrete situatie kijkt. Maar door alle trusts over dezelfde kam te scheren, lopen bijvoorbeeld ook *expats* het risico om onder die taks te vallen.”

Een ander heikel punt is dat de wet níet vereist dat de fiscus ook moet aantonen dat een belastingplichtige als doel had de kaaimantaks te omzeilen. “Dat is naar alle waarschijnlijkheid ongrondwettelijk”, aldus de UHasselt-onderzoeker. Om onder andere die problemen weg te werken, formuleerde Niels Appermont in zijn proefschrift enkele aanbevelingen tot een hervorming.

Het totaal **AANTAL STUDENTEN** dat aan de UHasselt is ingeschreven dit academiejaar (2017-2018). Een stijging van 5 procent ten opzichte van vorig academiejaar (2016-2017). Die opwaartse trend is niet nieuw: sinds 2008-2009 stijgt het aantal UHasselt-studenten academiejaar na academiejaar – zelfs los van de ‘integratie’ van hogeschoolopleidingen in september 2013.

PROFESSOREN IN DE SPOTLIGHTS, COLLEGES ONLINE

Vanaf november gratis online: prof-fen die uit hun comfortzone getrokken worden en onder de spotlights hun onderzoek uit de doeken doen aan een groot publiek. De colleges maken deel uit van de *Universiteit van Vlaanderen*.

Voor de onlinecolleges slaan VRT, *Knack* en de vijf Vlaamse universiteiten (waaronder de UHasselt) de handen in elkaar. “Elk college start met een prikkelende vraag. Professoren uit een waaiër van disciplines

vertellen hún verhaal op een laagdrempelige en boeiende manier.” De eerste opnamen zitten er intussen op. Zo betrad Natalie Beenaerts (*Ecotron Hasselt University*) het podium van Carré Willebroek om een beter beeld te schetsen van hoe de purperen hei er over 50 jaar zal uitzien. Kathleen Venderickx kwam dan weer meer vertellen over hoogbegaafdheid. Vanaf 6 november zijn de colleges gratis te bekijken via *VRT NU* en *YouTube*.

ACADEMIEJAAR PLECHTIG GEOPEND

Met de Stoet der Togati door de Hasseltse binnenstad, de uitreiking van de Diversiteitsprijs en een academische zitting gaf de UHasselt op 21 september het startschot voor een nieuw academiejaar.

De Schepper scherp in zijn toespraak. De laatste 100 jaar bepaalden sociaaleconomische factoren de participatiegraad en de succeskansen van jongeren nooit sterker dan vandaag. Om het tij te keren, pleitte de rector voor een structurele samen-

werking binnen de hele onderwijsketen. “De democratisering van het hoger onderwijs is een mythe”, stelde rector Luc

Alleen dán zal onderwijs dat jonge talenten uit alle lagen van onze samenleving omhoog stuwt, niet langer een utopie zijn. Niét samenwerken zou neerkomen op samen – op collectief – falen.” In de aanloop naar de plechtige opening verwelkomden faculteiten hun meest kersverse studenten al tijdens introductiedagen. En op 4 oktober zetten studenten het op een feesten op Student Take-off.

ID

ANNICK TIMMERMANS OVER TRENDS IN REVALIDATIE

“ACTIEVER, FUNCTIONELER, TECHNOLOGISCHER”

Elke editie scant een UHasselt-onderzoeker aan de horizon van zijn/haar vakgebied de drie boeiendste trends. Deze editie: Annick Timmermans ons revalidatie.

1

DE ACTIEVE PATIËNT

“Waar vroeger de kinesitherapeut vooral passieve technieken toepaste en een oefenschema oplegde, krijgt de patiënt vandaag een veel actievere rol in zijn herstelproces. De patiënt formuleert zélf z’n behandeldoelen – ondersteund door een multidisciplinair team. Waarop wil hij trainen? Welke praktische problemen hinderen hem het meest in zijn dagelijkse leven? En welke verbeteringen creëren de grootste impact op zijn levenskwaliteit? Op basis van zijn input stippelen we een behandelingsschema op maat uit, met haalbare doelen en tussentijdse succeservaringen. Doordat de patiënt die keuzes zélf maakt, is hij een stuk gemotiveerder. En die aanpak rendeert. De behandelresultaten zijn niet alleen *beter*, de patiënt merkt ook *sneller* vooruitgang.”

2

CONTEXT IS BELANGRIJK

“Dertig jaar geleden had elke kinesitherapeut een *vademecum van de kinesitherapie*. Daarin kon je – net als in een kookboek – opzoeken welke behandeling bij elk letsel paste. Elke patiënt met knieproblemen kreeg dezelfde standaardbehandeling, ongeacht leeftijd, activiteitsgraad en behoeften. Maar een fervent sporter die van een knieblesure herstelt, heeft een ander oefenaanbod nodig dan iemand die weinig beweegt. Onze behandeling focust ook niet langer op dat ene, geïsoleerde gewricht. Met functionele bewegingen richten we ons op volledige bewegingsketens. Bovendien hebben we steeds meer oog voor de psychologische context. We beseffen dat patiënten die verkrampd bewegen omdat ze angstig zijn, een andere aanpak vragen dan personen die overmoedig veel gaan oefenen.”

3

MEER TECHNOLOGIE

“Robotica, sensorsystemen, *virtual reality*... Technologie vindt steeds meer haar weg naar revalidatieomgevingen. En daar hebben de patiënt en de kinesitherapeut alleen maar bij te winnen. Leeromgevingen worden levensechter en stimulerender. Het oefenaanbod is uitgebreider, gevarieerder en beter – waardoor patiënten liever, en dus ook meer, oefenen. Revalideren kan bovendien ook veel makkelijker van thuis uit: ingenieuze sensoren sturen zelfs de kleinste afwijkingen in bewegingspatronen bij, de kinesist kan vanop afstand opvolgen. Bovendien worden de resultaten van patiënten zorgvuldig vertaald in overzichtelijke grafieken, wat hun vooruitgang meteen objectieverbaarder én zichtbaarder maakt. En dat motiveert. De toepassingsmogelijkheden zijn eindeloos, de voordelen legio. Ik verwacht dan ook dat technologie alleen maar belangrijker zal worden in de revalidatie.”

Annick Timmermans is professor revalidatiewetenschappen aan de faculteit Geneeskunde en levenswetenschappen. Als REVAL-onderzoekster is ze verbonden aan het Biomedisch Onderzoeksinstituut. In haar onderzoek richt ze zich op de musculoskeletale revalidatie, met een bijzondere focus op het gebruik van technologie om de impact van revalidatie te vergroten.

#UHASSELT

Interessante lezingen, boeiende evenementen en baanbrekende onderzoeksresultaten. Aan de UHasselt is er altijd wel wat te beleven. *Knowledge in action* is niet toevallig onze slagzin.

Wil je op de hoogte blijven van wat er reilt en zeilt op onze campussen? Volg ons dan via Facebook, Twitter, Instagram en LinkedIn! En check onze agenda op www.uhasselt.be!

Campus Hasselt | Martelarenlaan 42 | 3500 Hasselt
Campus Diepenbeek | Agoralaan Gebouw D | 3590 Diepenbeek
www.uhasselt.be

UHASSELT

KNOWLEDGE IN ACTION

Deze brochure is gedrukt op papier gecertificeerd door de Forest Steward Council (FSC). Deze organisatie promoot en waarborgt een verantwoord bosbeheer dat economisch leefbaar, milieuvriendelijk en sociaal rechtvaardig is.